

Finansiering af telemyndighedernes opgaver

Det er hensigten med lovforslaget at skabe lovhemmel til en omlægning af den hidtidige finansieringsordning for statens tilsynsomkostninger i bred forstand, idet det samtidig præciseres, at finansieringsordningen dækker det samlede liberaliserede område. Det sker ved, at der opkræves en omkostningsdækkende ydelse, der fastsættes til et bestemt beløb pr. nummer og nummerserier, herunder kortnumre og 8-cifrede telefonnumre, som den enkelte operatør/udbyder har fået tildelt.

Der er på nuværende tidspunkt primært tale om en ændret opkrævningsform (via nummerafgifter), henholdsvis en ændret kreds af betalere (alle markedsaktører, der har ønsket direkte adgang til nummer-ressourcerne). Hertil kommer, at tilsynsaktiviteterne må formodes at vokse i omfang i forbindelse med totalliberaliseringen og de regler, der i den forbindelse indføres for at sikre nye markedsaktører reelle konkurrencemuligheder.

Der vil blive udarbejdet særskilt aktstykke for 1996 om den foreslåede omlægning umiddelbart efter lovforslagets vedtagelse.

Den herved gennemførte lovgivning vil i Trin 2b, i sammenhæng med en samlet lovfæstelse af rammerne for Telestyrelsens uafhængighed, blive fulgt op af lovgivning om rammerne for Telestyrelsens aktivitets- og udgiftsniveau.

Vedrørende 1997 og de følgende år vil Forskningsministeriet i forbindelse med Trin 2b udarbejde en samlet redegørelse for opgave- og ressourcfordelingen i Telestyrelsen bl.a. med henblik på Finansloven for 1997.

Politiets adgang til at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden

Med henblik på at sikre politiet mulighed for fortsat at kunne foretage indgreb i meddelelshemmeligheden, jf. retsplejelovens kapitel 71, vil der i forbindelse med den kommende lovgivning i Trin 2b blive indføjet et generelt krav til telekommunikations-netoperatører om, at centraler, som operatøren måtte anskaffe, skal være indrettet med aflytningsfaciliteter. Aflytningsfaciliteterne skal, så vidt det er muligt, være baseret på fælles europæiske standarder.

C. EU-forhold

Liberaliseringen på teleområdet er gennemført af EU-Kommissionen ved udstedelse af Kommissionsdirektiver i medfør af Traktatens art. 90 (3).

Det første Kommissionsdirektiv om liberalisering af markedet for teletjenester blev udstedt 28. juni

1990. Direktivet liberaliserede alle teletjenester – bortset fra taletelefontjenester, satellittjenester, mobil- og personkommunikationstjenester, telex samt offentlig radio/tv-transmission. Direktivet respekterede, at medlemsstaterne kan opretholde ene- eller særrettigheder for det offentlige telenets infrastrukturer.

Ved Kommissionsdirektiv 94/46/EØF af 13. oktober 1994 blev direktivets anvendelsesområde udvidet til også at omfatte satellittjenester. Endvidere indebar en ændring af direktivet den 18. oktober 1995, at kabel-tv-net-infrastrukturer fra 1. januar 1996 skal kunne anvendes til alle teletjenester, der allerede er liberaliseret i EU.

Endelig er direktivet den 16. januar 1996 ændret, således at mobil- og personkommunikationsområdet er omfattet af tjenesteliberaliseringsdirektivet. Dette indebærer bl.a., at medlemsstaterne skal ophæve eksisterende eksklusive eller særlige rettigheder, der gælder for tilrådgivningsstillelse af mobil- og personkommunikationssystemer og mobil- og personkommunikationstjenester. Endvidere skal medlemsstaterne ophæve alle begrænsninger for mobiloperatørernes adgang til etablering af egen infrastruktur til brug for de tjenester, mobiloperatørens tilladelse i øvrigt omfatter. Mobiloperatører skal også have adgang til at anvende såkaldt alternativ infrastruktur, f.eks. den teleinfrastruktur, jernbanerne ejer.

Med henblik på gennemførelse fra 1. januar 1998 af den totale liberalisering af alle telenet og -tjenester har Kommissionen for nylig vedtaget endnu en ændring af tjenesteliberaliseringsdirektivet, jf. Kommissionens direktiv 96/19/EF af 13. marts 1996.

Direktivet skal sikre, at medlemsstaterne ophæver alle eksklusive eller særlige rettigheder for teletjenester og infrastrukturer og sikre, at enhver virksomhed kan udbyde teletjenester og etablere egen infrastruktur. Dog kan der opretholdes ene- og særrettigheder for taletelefoni og for den underliggende infrastruktur til telefonitjenester frem til 1. januar 1998. Dette vil indebære, at alle tjenester, der allerede er liberaliseret i EU, fra det tidspunkt, direktivet træder i kraft, selv kan vælge, hvilken underliggende infrastruktur den pågældende tjeneste ønsker at benytte sig af.

Det ovenfor nævnte direktiv udgør grundlaget for den politiske principaftale om at rykke datoen for en total liberalisering af den danske telesektor, inklusive infrastruktur til telefoni, frem til medio 1996 og gennemføres med nærværende lovforslag i dansk ret.